

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אבן מקיר תזעק

אגרת קודש כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע
אודות העבודה דקבלת עול והשגחה פרטית

גיליון ז'
שנה תשיעית

יוצא לאור על-ידי

ועד „חיילי בית דוד”

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקווי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ואחת לבריאה
ה' תהא שנת עתה אראנו – שנת "ביאת משיח"
שישים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

קבלת עול משנה את המהות

מענה הצ"צ לחסיד בקי בש"ס כו' ומשכיל גדול בחסידות:
קבלת עול משנה את המהות. על ידי קבלת עול של עבד פשוט, כזה
שגם בשנתו ניכר עליו עולו – יכול גם למדן וגאון להגיע למעלתו
וחשיבותו של יהודי-של-מסירות-נפש פשוט ותמים.

(היום יום" ג' אד"ש)

יוצא לאור על-ידי

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח – בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין, נ.י.

להקדשות, תרומות או להצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל,

ניתן לפנות לכתובת: vaad770@gmail.com

כמו-כן, ניתן להוריד את הקובץ השבועי באתר:

www.groups.google.com/group/vaad770

אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו,

שלום וברכה

בקשר עם פתגם "היום יום" דיום רביעי האחרון ("קמי שבתא") – ג' אד"ש: "קבלת עול משנה את המהות", ודיום ראשון – ז' אד"ש: "אך אם מתהלך ואינו עסוק בדברי תורה – מטיחה בו האבן עליו דורך: בולאך (גולם) מדוע אתה דורך עלי? במה היא עליונותך עלי?" –

הננו מוציאים לאור קובץ "אבן מקיר תזעק" – ובו אג"ק כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע בה מספר אודות אדמו"ר הצמח צדק, שאמר שיחה לפני הקאנטאניסטן, על מעלת אמירת התהלים שלהם שאפי' שאינם מבינים מה שהם אומרים, אומרים זאת בתמימות ומכל הלב.

ועל המאמר מכ"ק אדמו"ר הזקן ע"ד הענין שבשבילה ירדה הנשמה למטה: ירידה לצורך עליה, שע"ז יתקן מה שצריך, וכעת הדומם שותק, אבל לע"ל הדומם יצעק עליו שהוא לא מילא את שליחותו.

קטעים מסויימים באגרת מופיעים במקורם באידית, ומובאים בזה לתועלת הקוראים בתרגום ללה"ק. התרגום ללא אחריות כלל וכלל.

האגרת נדפסה באג"ק כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע ח"ד ע' קמה.

כהוספה הבאנו כמה רטעים משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בעניין חודש אדר – ד"בריא מזלי".

בציפיה ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נחזה ונראה בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, ונזכה לשמוע תורה חדשה מפיו, ויכירו וידעו כל יושבי תבל במלכותו, ויכריזו כולם יחדיו, בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת, את ההכרזה הנצחית המביאה לידי ביטוי את התמסרותנו והתקשרותנו אליו, ופועלת התגלותו המיידיית בגאולה האמיתית והשלימה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, יום ועש"ק פ' ויקרא, ה' אד"ש ה'תשע"א – שנת "ביאת משיח" שישים שנה לנשיאות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מאתיים וחמישים שנה להסתלקות-הילולא של הבעש"ט ז"ל ברוקלין, נ.י.

ההבדל בין עכשיו, להזמן דלעתיד לבוא. דעכשיו הנה החי צומח ודומם שותקים ואין אומרים מאומה, אבל לעתיד לבוא הנה **אבן מקיר תזעק וכפּיס מעץ יעונה**

מכתב מאת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע אודות קב"ע והשגחה פרטית

בי"ה, ב' מרחשון תרח"ץ,
אטוואצק

ידידי הרה"ג הנודע לשם תהלה ותפארת ווי"ח אי"א מוהר"ר...

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מכ"ה אלול העבר, נהנית לשמוע משלומי הטוב בביאתו צלחה ושמחת לבבו בהתועדות ביום הבהיר ח"י אלול, הקבוע לאור כי טוב בתוככי אני"ש יחיו יחידי סגולה בעלי הרגש ודעה, עם ידידינו אני"ש שיחיו בנויארק יע"א וודאי הדבר כי יביא תוצאות טובות ברוח ובגשם לכאו"א מהמתועדים ולכללות אני"ש שי.

ואני מה מאד שמחתי לקרוא מכתבו של כבוד ש"יב ידידי עוז הרה"ג הנודע לשם תהלה ותפארת בכביר פעולותיו הטובות מוהר"ר שניאור זלמן שי שניאורסאהן מפאריז על אודות ביקורו של ידידי והריעות הנעימות של ההתועדות עם התמימים, אשר השאירה רושם נעלה ונשגב.

האדם אשר בינות לו יראה בדבר הזה השגחה פרטית מסודרה מאת צור עולמים יתברך ויתעלה, להאיר מחשכי ארץ הלזו הגשמיות ולטהרה על ידי שיחות מספורי צדיקים באמונה טהורה, וחזרת דברי קדש תורתן של צדיקים.

האלקים ברא את העולם במאמר וברוח פיו יתברך, כאמור בדבר הוי" שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם, אשר האותיות דעשרה מאמרות וחלופיהן וחלופיהן חלופיהן בכמה אופני אלפי"א בית"א בצירופים מצירופים שונים נצבים ועומדים להוות את כל היצור, מהנאצלים הראשונים דעתיקא קדישא אשר שם חביון עוזו יתברך, עד היצור היותר קטן הזוחל על אחד העלים באילן אשר בסבכי היער אשר לא עבר שם איש.

אל אלקים הוי" צבאות התאוה לצמצם כבי" את עצמו ולהסתתר בכמה צמצומים והסתרים, ולברוא עולם גשמי וחומרי נחמד למראה, מאכלים ומשקאות נעימים לחומר, וכל דבר אשר נפשות יושבי בתי חומר נמשכים אחריהם, ובחר בנו ויתן לנו את התורה והמצוה ודרכי העבודה, אשר בהם ועל ידם תהי' האפשרות להגביר הצורה על החומר, אשר בזה מברר גופו וחלקו בעולם.

והנה בכדי שתושלם כוונתו יתברך בסוד הבירורים והזדככות חומריות העולם וגשמיותו, הנה כי א"ל דעות הו"י ולו נתכנו עלילות כתיב, והוא כי בדעה העליונה יתברך נתכנו עלילות, שהם עלילות וסיבות להביא את האדם שבכחו לברר ולהעלות את המתברר והמזדכך.

אמנם, הבחירה חפשית היא ביד האדם הבא אל המקום ההוא, לעשות שם ככל

אשר יחפוץ, אם להתענג בתענוגות בשרים ולהוסיף במעשיו הרעים חומריות וגסות על חומריות המקום וישותו, או להתעסק בדברי תורה ושיחות וסיפורי טהרה המעוררים לתורה, מצות, עבודה שבלב, יראת שמים, אמונת חכמים, מדות טובות, אהבת ישראל, ורעיונות נעלים, אשר בזה מזכך את חומריות המקום, גסותו וישותו.

* * *

באחת ההתוועדות, נתבאר בארוכה הא דכתיב אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה, דדבר זה נאמר על זמן דלעתיד, דההפרש בין עכשיו להזמן דלעתיד, הנה, בפרט אחד, הוא בדוגמת ההפרש בין עולם הזה לעולם הבא.

עולם הזה, אם שהוא עולם גשמי וחומרי והרשעים והרשעות גוברים בו, פ"י רשעים גוברים בו כטענה

הידועה מדוע דרך רשעים צלחה, והרשעות גוברת כאמרם ז"ל כל המיצר לישראל נעשה ראש, אשר באמת כל זה הוא, בכדי שתהי עבודת השי"ת יותר אמיתית, בלי שום פני" של טוב עוה"ז, וכמבואר בארוכה בביאור הענין כי עליך הורגנו כל היום ובביאור הענין כתבו לכם על קרן השור כי איו לכם חלק באלקי ישראל.

* * *

ובזה יבואר הסיפור אשר שמעתי בשנת תרס"ה מהישיש החסיד ר' יצחק ז"ל רובאשאו מפטרבורג, אשר הוא הי' באותו מעמד.

בעת שהי' הוד כ"ק אאזמו"ר הרה"ק אדמו"ר צמח צדק זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע בפטרבורג בשנת תר"ג, התאספו – ברשות המלכות – הקאנטאניסטינ^(*), אשר עבדו

שבכחו . . והמזדכך: כנראה חסר סיום הענין [יאל המקום הצריך בירור" וכה"ג] (הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א).

בעת שהי': ראה בכי"ז קונטרס אדמו"ר הצ"צ ותנועת ההשכלה פ"ז. (בשוה"ג בשה"מ תשי"א שם).
(*) הערה: הם אלו אשר נלקחו בעל כרחם לעבודת המלך, והעיקר שהיו מכריחים אותם ביסורים קשים ומרים להשתמד, ר"ל, והוד כ"ק אאזמו"ר הרה"ק אדמו"ר צמח צדק זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע הי' אחד מראשי המתעסקים נגד החוטפים הידועים, והי' מחזיק את הקאנטאניסטן בסכומים גדולים, גם הי' שולח אליהם אנשים לחזקם וללמדם. (הערת רבינו – בשוה"ג שם).

בחילות העומדים בפטרסבורג ובהגליל, כשש מאות איש והוד כ"ק אאזמו"ר הרה"ק אדמו"ר צמח צדק זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע אמר לפנייהם מאמר חסידות בשפה המדוברת מה שפעל בהם התעוררות עצומה, והרבה מהם בכו במר נפשם בעת שמעם את המאמר.

אחר זה יצאו כחמש עשרה איש, בתור באי כח מכל חבורת האנשי חיל, ויגשו אל הוד כ"ק אאזמו"ר הרה"ק אדמו"ר צמח צדק זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע ויאמרו:

רבי, מיר זאיינען צוקאליעציעטע אידן, מיר קאנען ניט לערנען, מיר ווייסן גאר נישט, מיר האלטין די אמונה, און קאנען די ווערטער אהן דעם טייטש פון וואכעדיקן און שבת און יום טוב'דיקן דאוונען, בענטשין און עטליכע קאפיטלעך תהלים.

[=רבי, אנחנו יהודים מוכים ודוויים, אין אנו יכולים ללמוד, אין אנו יודעים שום דבר, נתלים אנו באמונה, ויודעים אנו רק את המלים של תפילות ימי החול, שבת ויום טוב, ברכת המזון וכמה פרקי תהלים מבלי להבינן].

הוד כ"ק אאזמו"ר הרה"ק אדמו"ר צמח צדק זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע ענה להם:

א איד וואס גלויבט בהשם יתברך, אז ער איז דער בורא עולם, און בעלעבט די וועלט מיט אלע באשעפענעס מיט זיין ית' השגחה פרטית, און האט אונז גיגעבן די הייליקע תורה און מצות, און קאן די ווערטער פון דאוונען בענטשין און עטליכע קאפיטלעך תהלים, דאווענט מאכט א ברכה בענטשט לייענט קריאת שמע און זאגט תהלים, איז א שטארקער געזונטער איד, זייט גיזונד אין גוף און אין נשמה, השי"ת זאל אייך בריינגען גיזונטערהייט אין אייערע היימען.

[=יהודי המאמין בהשם יתברך שהוא בורא העולם ומחיה את העולם על כל ברואיו בהשגחתו הפרטית, ונתן לנו את התורה הקדושה ואת המצוות – ויודע המלים של התפילות, ברכת המזון ומספר פרקי תהלים, והוא אכן מתפלל, מברך, קורא קריאת שמע ואומר תהלים, הרי הוא יהודי חזק ובריא, היו בריאים בגוף ובנשמה והשי"ת יביא אתכם בריאים לבתיכם].

בערב התאספו כמה נכבדים להוד כ"ק אאזמו"ר הרה"ק אדמו"ר צמח צדק זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, – מספר לי הישיש ר"י – הייתי משמש את כ"ק אדמו"ר והייתי נכנס ויוצא בחדרו של כ"ק אדמו"ר, לעשות את מלאכתי בשירות ושמעתי את כל אשר דיבר אז כ"ק אדמו"ר.

גזירת הקאנטאניסטן – אמר כ"ק אדמו"ר – הוא מעין מלחמת היונים שהיתה מלחמה רוחנית, ואין לשער גודל יקרת וחשיבות תפלתם והתהלים שלהם למעלה יותר מן המתפללים בכוונת האריז"ל, כי כל עבודתם היא במסירות נפש ומצד אמונה פשוטה, בלי שום תערובת שכל וידיעה, ועיקר הכל הוא מס"נ.

כשיבוא משיח צדקנו – אמר כ"ק אדמו"ר – וועט ער זעך קוויקין מיט די פראסטע מסירת־נפש אידין, און פאר זיי וועט זיין א בעזונדער היכל, וואס גאר גאר גרויסע בעלי מדע ועהלן זיי מקנא זיין, מי לנו גדול פון דעם רמב"ם וואס קומט צו צו אמונה פשוטה מתוך הכרה, איז ער מיט זיין גרויסן דעת, וועט זעך וואונדערן אויף די כחות רוחניים וואס אידין האבן, און דעהערין געטליכקייט, אזעלכע פראסטע מענטשן, פשוט'ע עמי הארצים זאהלין אזוי הויך דערגרייכן.

גזירת הקאנטאניסטן

הוא מעין מלחמת

היונים שהיתה

מלחמה רוחנית, ואין

לשער גודל תפילות

אשר היא למעלה

מן המתפללים

בכוונת האריז"ל,

משום שעבודתם

היתה במס"נ ואמונה

פשוטה, בלי שום

תערובת שכל, ועיקר

הכל הוא מס"נ.

[כשיבוא משיח צדקנו – אמר כ"ק אדמו"ר – יתענג ביהודים פשוטים בעלי מסירות נפש אלה. היכל מיוחד יהיה עבורם ובעלי המדע הגדולים ביותר יקנאו בהם. מי לנו גדול מהרמב"ם המגיע לאמונה פשוטה מתוך הכרה, הנה הוא בדעתו הגדולה יתפלא על הכוחות הרוחניים שיש ביהודים אלה, החשים ומרגישים אלקות, על שיהודים פשוטים כאלה, עמי הארץ פשוטים ישיגו ויתעלו כל כך גבוה].

החסיד ר' חיים – בנו של ר' שלמה דעם לקח בעקער [=האופה] מוויטבסק – אמר: רבי, ווי ווערט מען א פראסטער תמימות־דיקער מסירות נפש איד [=רבי, כיצד נעשים יהודי פשוט, תמים, בעל מסירות נפש?].

והשיבו כ"ק אדמו"ר: וואס מיינסטו עס איז טאקע אפולע שווערער ווי קלאהר ווערין ש"ס [=מה אתה

סובר, זה אכן הרבה יותר קשה מאשר להיות בקי בש"ס], – כי החסיד ר"ח הי' בקי בש"ס ומשכיל גדול בחסידות, והגם שהי' בעל עסק הי' רוב המעת לעת עוסק בתורה ועבודה. – ואחר הפסיקו בהתבוננות בינו לבין עצמו אמר כ"ק אדמו"ר:

נאהר איין עצה איז דא, דאס איז קבלת עול, ווארעם קבלת עול איז משנה את המהות און דורך קבלת עול פון א עבד פשוט, וואס בשעת ער שלאפט איז אויך ניכר דער עול העבדות זיינער, איז יעמולט קאן אפילו א למדן און א גאון, אויך קומען צו דער מעלה און חשיבות פון א פראסט תמימות־דיקן מסירות נפש איד.

[=אלא, עצה אחת ישנה, והיא קבלת עול, שכן, קבלת עול משנה את המהות ועל ידי קבלת העול של עבד פשוט, שגם בשעת שינתו ניכר עליו עול העבדות – אזי יכול גם הלמדן והגאון להגיע למעלתו ולחשיבותו של יהודי פשוט, תמים ובעל מסירות נפש].

וכל זה הוא מעלת דהיום לעשותם שהוא בעולם הזה דוקא, לפי דבעוה"ז אפשר גם כן לראות אלקות, זעהן געטליכקייט, וכמבואר בארוכה בביאור ענין ומבשרי אחזה אלוקה, שהאדם מחיות נפשו וגופו יודע משיג ומרגיש את החיות אלקי אשר בעולם, והיינו דגם שהעולם הזה הוא גשמי וחומרי מכל מקום יש בו חיות אלקי.

והעולם הבא אם שהוא עולם רוחני נשמות, מלאכים, ואלקות בגלוי, דבעוה"ז האלקות הוא בהסתר, ובעוה"ב הנה האלקות בגלוי, בעוה"ז פילט מען געטליכקייט, און אין עוה"ב זעהט מען געטליכקייט [=בעוה"ז מרגישים אלקות, ובעוה"ב רואים אלקות].

* * *

הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע סיפר לי, את אשר שמע מאת הוד כ"ק אביו אאמו"ר אדמו"ר מוהר"ש זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע: בהיותי בן שנים עשר שנים ישב אז בפה – ליובאוויטש – הישיש החסיד ר' שלמה מנחם ז"ל מיאנאוויטש, אשר בבחרותו למד בהאראדאק, ושמע כמה מאמרים מהרה"ק הרמ"מ זצ"ל – בעל פרי הארץ – ואחרי כן למד בליאזנא. הדרת פני החסיד רש"מ, קומתו ושערות זקנו וראשו הלבנות כשלג הביעו חן.

כ"ק אאמו"ר – כוונתו כ"ק רבנו הזקן – הי' מדבר, בעת אמירת חסידות ובעת שהי' על יחידות, בקול ניגון, והחסיד רש"מ כשהי' מספר איזה סיפור מכ"ק אאמו"ר, או שהי' חוזר איזה מאמר אשר שמע מכ"ק אאמו"ר, הי' עומד מלוא קומתו והי' חוזרם בקול ניגון כמו ששמעם מכ"ק אאמו"ר.

בין המאמרים אשר חזר, הי' מאמר אשר אמרו כ"ק אאמו"ר בחורף תקמ"ג באחד מלילי שבת, שהי' כ"ק אאמו"ר אומר אז דברי חסידות לפני בעלי החדרים גם בימי החול.

וזה לשונו:

למה ירדה הנשמה למטה, צוליב וואס קומט אראפ א נשמה אין דעם עולם התחתון, הנשמה עצמה אינה צריכה תיקון, אלא דירידה זו צורך עלי, די נשמה ווי זי איז למעלה, זעהט זי אלקות, און דא למטה פילט מען אלקות, און צוליב דעם יתרון פון דעם וואס אין עוה"ז פילט מען אלקות, איז צוליב דעם קומט אראפ א נשמה למטה.

[=הנשמה כמו שהיא למעלה, רואה אלקות, וכאן למטה מרגישים אלקות, ובשביל היתרון הזה שבעוה"ז מרגישים אלקות, היא יורדת למטה].

וביאר הוד כ"ק אאמו"ר אדמו"ר מוהר"ש, להוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, בעת היחידות ההיא, כי בעלות הנשמה למקור חוצבה אחרי היותה למטה, הנה הראי' שלה שרואה באלקות הוא באופן נעלה ונשגב עד למאד, לגבי הראי' שהיתה לה להנשמה באלקות קודם ירידתה.

וכ"ק אאמו"ר הרה"ק זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע ביאר הענין, ע"ד המבואר בזהר דידיעין מה דחמאן, או לא ידעין מה דחמאן. והסביר הענין על דרך משל:

ציור נאה ביותר כשהוא מצויר בריבוי גוונים בתכלית היופי, הנה כל אשר יש לו כח הראי ורואה את הציור ההוא, ה"ה מתפלא על יופי הדבר, ומתענג בו תענוג נפלא, אבל בשום אופן לא ידמה להתענוג הנפלא שיש לו להחכם בחכמת הציור, כי הראי שלו הוא באופן אחר, ער זעהט אין דעם ציור וואס א אנדער זעהט ניט [=הוא רואה בציור מה שאחר לא רואה]. וטעם הדבר הוא, לפי שהראי שלו הוא ראי שאחר ההרגש, די ראי וואס קומט נאך פיהלין איז גאר א אנדער ראי [=הראי שבאה לאחר ההרגש – היא ראי שונה לגמרי].

והדוגמא מזה יובן בנשמה. דהנשמה כמו שהיא למעלה, קודם ירידתה למטה להתלבש בגוף, הנה היא רואה אלקות במוחש, אמנם כל זה הוא מה שהנשמה רואה אלקות, אבל לא מה שמרגיש אלקות, פילט געטליכקייט, ועל זה הוא ירידתה למטה אז זי זאל פיהלין געטליכקייט [=שהיא תרגיש אלקות], ואחרי כן בעלותה הנה הראי שלה באלקות הוא באופן נעלה באין ערוך.

* * *

והעולם הבא הגם שהוא עולם רוחני, נשמות ומלאכים, הנה בכל זה יש בו חלוקי מדריגות, בסדר והדרגה היכולות הצדיקים, ישיבות ותלמוד תורה'ס, מתיבתא דרקיע, וישיבות פרטיות של כל הצדיקים והגאונים כמו בעלמא דין, דזהו פירוש עולם הבא, שבא אחר עולם הזה, דמי שהי' יושב בישיבה או מקושר לאיזה צדיק בעוה"ז הנה כן יהי' לעולם הבא.

והנה הגם דעולם הזה ועולם הבא הנה מתאימים המה, דעוה"ז עם היותו גשמי הרי נראה ונגלה בו אלקות במוחש, והעוה"ב עם היותו רוחני הרי גם בו יש ציור גשמי בחלוקי מדריגות עליון ותחתון, בכל זה חלוקים המה זה מזה, דעולם הזה הוא עלמא דשקרא ואין אחד יודע מה בלבו של חברו, ועולם הבא הוא עלמא דקשוט.

אשר כן הוא ההבדל בין עכשיו, זמן הגלות, להזמן דלעתיד לבוא. דעכשיו הנה החי צומח ודומם שותקים ואין אומרים מאומה, אבל לעתיד לבוא הנה אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה.

איצטער שווייגט דער דומם, מי טרעט אויף איהם און ער שווייגט אבער עס וועט קומען א צייט אין דעם גילוי פון לעתיד, וואס דער דומם וועט אנהייבן ריידן, דער

נשמות ומלאכים: תיבות "נשמות ומלאכים" מיותרים לכאורה. ואולי מקומם בשיטה שלאח"ז אחר תיבת "והדרגה". (הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א).

שבא אחר עולם הזה: יעוין יד החזקה הלי' תשובה פי"ח ה"ח, וכסף משנה שם ה"ב . . . נת' פי' זה, ובכ"מ מבאר דקאי על עוה"ב ולא על אחר תחה"מ. (הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א).

דומם וועט אנהייבן דערציילען סיפורים, און ער וועט מאהנען פארוואס האט מען אויף אים געטראטן, אז מי האט ניט גיטראכט, אדער גייענדיק ניט גירעדט קיין דברי תורה, פארוואס האט מען אויף אים געטראטן. און אזוי איז אז מי טראכט און מי רעדט דברי תורה פילט דער דומם, נאהר איצטער שווייגט ער און לעתיד וועט ער אלץ דערציילען.

[עתה מחריש הדומם, דורכים עליו – והוא שותק, אך יבא זמן בגילויים שבעתיד, והדומם יתחיל לדבר, הדומם יתחיל לספר סיפורים, ויתבע: אם תוך כדי הליכה לא הרהרו או שוחחו בדברי תורה – מדוע דרכו עליו?! וכך הוא כאשר מהרהרים ומשוחחים בדברי תורה, מרגיש הדומם, רק עתה הוא מחריש, ולעתיד הוא יספר הכל].

אדון עולמים עילת העילות וסבת הסבות, מסבב הסבות בהשגחתו הפרטית יתברך הביא את האחד ממדינת רוסיא ואת השני ממדינת ארצנו הקדושה ת"ו ואת השלישי מארצות הברית הרביעי והחמישי ממדינת ליטא וכולם כאחד הזדמנו על כברת ארץ במדינת צרפת אצל עיר פאריז ושמה התועדו, שוחחו בסיפורים המעוררים לתורה, מצות, עבודה שבלב ואהבת ישראל.

האין זה השגחה פרטית מוחשית.

כן הדבר, מד' מצעדי גבר כוננו להשלים כוונה העליונה להאיר מחשכי ארץ ע"י אור תורה ומצוה ועבודה שבלב בבירור ותיקון המדות ואהבת ישראל.

בטח קבל מכתבי בברכת השנה והשי"ת יקים את דבר הברכה במילואה...

ידידו הדו"ש ומברכו

יוסף יצחק

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בעניין חודש אדר – "בריא מזלי"

II "בריא מזלי" בפשטות ובגשמיות

...ועוד, והוא העיקר, שתיכף ומיד ממש יהי "בריא מזלי", כפי שכל יהודי וכל בניי מאחלים ומתברכים ("ווינטשן זיך") – שמזלו של כל יהודי יהי בריא וחזק, עאכו"כ – המזל דעשרה מישראל, ועאכו"כ – בהמזל של יהודים רבים, שצ"ל בריא מזלי בפשטות!

ובריא מזלי בפשטות פירושו – כפי שאפי אינו-יהודי מפרש זאת, שכאשר ישאלו אותו (לאחר שיתרגמו לו את המלים): מה זאת אומרת "בריא מזלי"? – הוא יענה מיד, ש"בריא מזלי" פירושו, שהמזל של כל יהודי צ"ל בריא וחזק, "געזונט און שטארק"!...

(משיחת יום ה', ב' אדר ראשון ה'תשנ"ב – בלתי מוגה)

II "בריא מזלי" - "זה הנותן בריא" בחודש אדר

בנדבת ועשיית המשכן בא לידי ביטוי בגלוי (הכח שקיבלו במ"ת) שיהודי כפי שהוא למעלה (בעליונים) כך הוא למטה בתחתונים, שמציאותו (גם בעולם בו נכסים תופסים מקום) הוא בדרגת "זהב", "זה הנותן בריא". וזה נותן את הכח שבחודש אדר – כשנסתיימה עשיית המשכן . . . יהי "בריא מזלי" של יהודי, שגם כפי שהוא קשור עם דרגת ה"מזלי" (תחתונים), הוא נמצא באופן "בריא", "זה הנותן בריא".

(משיחת לילות ד', ה', ו' ושבת קודש פ' תרומה – מוגה – תרגום מאידית)

II "בריא מזלי" בנוגע לנשיא הדור השביעי ביתר שאת וביתר עוז

והדגשה מיוחדת בענין זה – בעמדנו בחודש אדר "דבריא מזלי", כיון שאם כל הענינים דאדר הם באופן ד"בריא מזלי" – עאכו"כ בנוגע למשה רבינו, נשיא הדור, שכן, ענינו של הנשיא הוא בדוגמת ענין ה"מזל", מלשון "נוזל". וכדאיתא במחז"ל בנוגע לנשיאי השבטים – שעיי ודרך הנשיא היתה השפעת כל ההמשכות וההשפעות לכל אנשי השבט, שעד"ז הוא בנשיא הדור – שעיי (נשפים) (ונוזלים) כל הענינים לכל הדור כולו. וממילא מובן, שהענין "דבריא מזלי" שבחודש אדר הוא ביתר שאת ויתר עוז בנוגע למשה רבינו.

...בכל זה ניתוסף גם מצד שנמצאים אנו כבר שבעה ימים בחודש אדר . . ונוסף לזה – גם השביעי (בפני עצמו) יש בו מעלה מיוחדת, כמאחז"ל "כל השביעין חביבין".

והרי ענין זה שייך במיוחד למשה רבינו, שכן, עליו נאמר "כל השביעין חביבין" להיותו השביעי! וכמובא . . שהמשכה ד"אסתלק יקרא דקוב"ה בכלהו עלמין" נעשתה מחדש . . ע"י שבעת הצדיקים בכלל, ובמיוחד ע"י משה רבינו "שהוא השביעי וכל השביעין חביבין".

...ש"הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון", היינו, שזהו אותו הגואל עצמו, החל ממשה רבינו בפשטות, ועד למשה רבינו שבדורנו זה, נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר.

(משיחת אור ליום ד', מוצאי ד' אדר ראשון ה'תשנ"ב – בלתי מוגה)

כשהולכים ברחוב צריך
להרהר בדברי תורה, במחשבה
או בדיבור – לפי תנאי
המקום אם הוא מותר ע"פ
דין, באמירת דברי תורה.
אך אם מתהלך ואינו עסוק
בדברי תורה – מטיחה בו
האבן עליו דורך: בולאך
(גולם) מדוע אתה דורך עלי?
במה היא עליונותך עלי?

(”היום יום” ז’ אד”ש)

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

.

.

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד